

ભાવગરબાવજીભી મોટ

૨૧૨૩૩

ત્રીજી ધોગણ લા ડી બાળાઓ માટે
ગુજરાતના પસિદ્ધ સાક્ષર
સ્વર્ગવાસી નવલરામ લક્ષ્મીરામ કૃત.
મરકરી તથા ગાયકવાડી કેળવણીખાતામાં ચાલતી

ખાલ - ૧૫૫ નાટ

14-2-24

Reg No-171

સર્વ લક્ષ્મી ગ્વાધીન

સને ૧૯૨૪ જાન્યુઆરિ

ચયનાર—છગનલાલ માળીરામ શહે
કિમત બે આના.] શાહપુર—સુરત.

છબનસાલ મોતીરામ શાહ કૃત.

વિધાપીઠ

સરસ્વતીવાદ

આળ ગરબાવળી 'ની નોટ.

કોંપીરાઈટ સંગ્રહ

આળ પ્રાર્થના	સત્ત્વ=નુગ્ધ	મુમાર્ગ=ખરો રમ્તો
પ્રાર્થના=માગળી	આલગ્ને=આપગ્ને	દિવ=મન, અતર
આપ=નમે પોતે	મકટ=દુ ખ, પીડા	વસાન=ગ્યાન
પ્રાળી માત્રના=મ વળાગર	ટાળજે=મટાડજે, દૂર	પન્મારથ=પરોપકાર,
પ્રાળી પદાર્થના	કરજે	પારકાનુભવ કરવું તે
શક્તિ=મળ, નતર	વા'લ=હેત	પ્રાણુ=પુરેપુરે
માપ=પ્રમાણ	સુભુદ્ધિ=સારી બુદ્ધિ	બ્યસન=ટેવ, આદત
પાય વાગુ=પગે લાગુ	કાપો=કાઢી નાખો	લગાડજે=પાડજે
પ્રથમ=પહેલું	કુતર્ક=નહારા વિચાર	અતર=મન
તમ=તમારું	કુચાલ=નહારી ચાલ	હિલાડજે=ખોલજે
પ્રેમ=હેત, પ્રીત	મંવ=સેવા, ચાકરી	ફેલાવો કરજે
અમપર=અમાનપર	ટેવ=આદત	મુદ્ધ=ચોકમુ
રહેમ=દયા, મહેનમાની	હરે=અહ ભો	જોગ=જાયક
ક્ષેમ=કુશળ, આરોગ્ય,	અહમેવ=અહ કાર મર્વ	યોગ્ય=જાયક
શરીરે સુખી	માયાળુ=માયાવાળા	નિશાળે જતી છે.
કુશળ-આરોગ્ય, જરીગે	મીઠા=મધુર	ડીનુ વર્ણન.
સુખી	ખોલ=વાણી, રાખ્દ	વર્ણન=હકીકત, વાત
ભાડુ=સગા, ભાઈએન	ભાવ=હેત, પ્રીતિ	વાલી=ધ્યારી
આથ ટોળુ	નિભાવ=ટકાવ, ગુજરાન	છોટી=નાની

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાત્રી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૨૩૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ધર્મગારધાવબાબી ગોટે

વિષય 7144.5.17.181

ઝા'પણુ=સમજણુ
રાદો=કણુઓ
દાદો=દિવસ, દહાડો
વા'લો=મળગકામા,
પરોઢીએ
નિત્ય=દરરોજ હ મેળા
પ્રીતિ=હોસથી, ખુશીથી
ભાવે=હોસથી
ચૂકે=ભૂલે, વિસરે
કા કાળે=નખતે
સિલેટ=પત્થરપાટી,
ચેટ
સાહી=પટ્ટી ઝાલી
દીમે=દેખાય
હમહમ=હરખાતી હર-
ખાતી
સગમ=સારી
દરે છે=નક્કી થાય છે
વાતો=વાત્તાઓ
હરખ=આનંદ, ખુશાલી
સગવતે=અધાને, સર્વને
રસાળી=રસવાળી

ખોલ=શબ્દ, વાણી
મન ગમે=મનને પસંદ
પડે
છાડીઓની ઉઝાણી.
ઉઝાણી=મિળખાતી
અલીઓ=ખેનો
હળીમળી=સપી
કા=કાઠ
આણી=લાવી
ખોળી=ગોધી
અણી=એડી, ખાટેલી
સરતા=માવા
ખોરા=વાસ મારતા
કાકડી=ચુકી નયણુ
ઢાલ=દરાખ
ખર્ફળ=ખરફળ
ખર્ફળ સરખી=ખરફળ
ચોસલા જેવી
હરખી=ખુશી થઇ
ક્રમે=કાઠ પણુ રીતે
હાર્યો=ભાગ્યો
ખપે=ઉપયોગમા આવે, બિચારી=મરીબ

કામ લાગે
મમગ એ જાતના થાય
છે ખાગ ને મોળા
ગટ કરી ગયા-ખાઈ
ગયા
પાય પકાત=વાડવા,
હીતરા જેવળી,
કન્નીપુડી, સત્રફણી
વગરે
જલ મગવળે=મોમા
પાણી આવે ખાવાનું
મન થાય
મળમળતુ=ઘીથી નીતનું
મો બળતુ=તીખુ તમ
તમતુ
ખોખો=પોસ
ખાગેક=મધુ ખગ્ગુર
સેકયો=શેડલો
ખાનુ=ચોરીને
ધુપાવી=સનાડી
નાળી=મોડવી, કાઢી
રોતી=રડતી
ખપે=ઉપયોગમા આવે, બિચારી=મરીબ

भास=पामे	परमेष्ठ	अदिआतो
मिग्नानी=उमणी	रूपा=भेरे, दया	भरेरा=पोतानो देश
गुजरानतो वनस्पति	भरतभ=दि दुरान	पारो=छेछे, धारे
वैलव.	भारे=वणी	सउ=गणी
भाग १ लो.	भन=चद	विद्याभान=सगवती
वैभर गोभा	भुडी=भगभ, नारी	मभाना=भार डाभा
रुड=सारे	भग्न=गविआभा	ग्राध्या
भनद द्य	भार्ज=मा	उभरदगी द्य आधी
भग्नारी परमेष्ठ	भग्न भाडी दुष्णी गया	भभारी आगस दूर
धया गता	गविआभा आनी	दुडी
दीता नदर आनद	पया	भयार पडा=मेदान पडा
धर रगा	भयार नद	प्रायात धाया तेया
धान्य अनार	वतम-विदगी	थाया
भयन परम १२	दुनर दगा	भतेर उत जय
आन नान	भु १ भागे	धारी-निनारी
जीता रगा	भमत उत आपमत	गुजरानतो वनस्पति
कुमणी १ मजुनो	भाउ-१-१२ानी भाइ	वैलव.
गोत	भावा=अदेभाठ	भाग २ लो.
डातु सानु काये	ताले=दरे	भगीयो=भाग
कामनी भात	दाज=जागणी	काटयो=कण इसवागो
कायु गारी भाया	धुमो=दरे	थया
किरेतार=अनावना	गरे=अरु डाधी	पुयो=णीयो
	गउओ=आभाद, सुणी,	

પ્રખ્યાત=ખાણીતો
 ઝુડ=જથો
 દીમે=દેખાય
 હરખી=આનંદ પામી
 હમે=ખુશી થાય
 ધરા=ઢેવાવો, ભરાવ
 ચાગમ=ચારે બાજુએ
 મેના=નરેન્દ્ર
 હાથેહાથ=હાથ ધ
 મણુ=ખામી, ડસર
 છાયા=નીજો
 છુડી=તારી
 ખીનુ=ખીની ગદ્યુ
 અમૃત્ય=જેની કિંમત
 થઈ રાકે નહિ તે
 ભુધ=ભુદ્ધિ, અક્કલ
 હિલુ=વગરના
 ખપ=કામ
 ખરે=ખચિત, નક્કો
 વાડ=ગુનો, તકસીર
 કાએ=કાંઈ પણ
 શેનડી-જેરડી
 ઝુકે=નમે

કુભસ્થળ=હાથીના મા- ૨ ગીબેર ગી=તરેહ
 થાની વચમાનો ટેકો તરેહના રગના
 ઝાહિર=રત્ન આખે વળગે=આખને
 ગાઉ=વખાણ, તારીફ ગમે
 ડર ખેડી મહેડી, મહડી,
 ડહા=એડ ભાતનુ ફૂલ મયમવ ચર્મ
 ઝાડ એ ઝાડપર શ્રી મુખી=મુલુકારી
 ફૂલુ ભગવાને ગો મયમવી-બહેકી
 ખીના નુગડા લઈ માનમ-ખીમળ, વામ
 મૂકયા હતા ચાપાસ=ચારે તરફ
 ક્રીવી=ટડારી નાહામણા-શોભિતા
 ખરે=પણ નક્કો કેમુડા=ખાખગના ફૂલ
 જમરખી=જામકળી મુરજફવ=મુરજમુખીના
 ડહાળી=જેળ ફૂલ
 પપાઉ=પપનમ પડ=પાડળ
 મઝાદાર=નહેજતદાર, ચાપામુ=ચપ્રમા સાથે
 ગ્વાદિષ્ટ હામુ-અમતુ
 ગુજરાતનો વનસ્પતિ હાસુ આવે=ખીએ
 વૈલવ. તુરી=પીપી, સરણાઈ
 ભાગ ૩ જો. ખનિયા=મન્યા
 મઝા=આનંદ પુડગે=જૂમ પાડે
 મુગધ=સારી નાસ વૈલવ=નીના, શોભા
 સગની=ખેન ઈશ=પરમેશ્વર

લીલા=શોભા

વાસ=નહાણુ, મુઠામ

જગદીશ=પરમેશ્વર

સભર ભર્યો પગેપુગ

ફાયા

ભાગ્ય નમીય

ભવ-દુનિયા

સાર-મતલબ

સયા-ગયા

નિશાળનુ વર્ણન.

વર્ણન-હમીડત

પાય લાગુ-પગે લાગુ

ભાગ મટાડ, ફર કર

મુખ-મોઢે

બે નપાળી-સહાય

મનમોજે ખુશીથી

ગીત ગાયન

રૂપાળા=શોભિતા

ઉમગ હોસ, ઉલટ

બેળવણા નમડા

ખુશકાર=ખુશ કરનાર

રીઝી=ખુશી થઇ

ચળકતે=ઝળકતે

ખાળા=છોડરી

નકશો=ગામ કે ફેરાનો

ચિતરેલો નમુનો

નવન ગી=તરેહ તરેહના

રગત

તકતકતા=ચકચકતા

ભલા=સાગ

તખ્તા=આનસા

ભરખ્યા-ટાંખ્યા

ચકર ચકર=ગોળ ગોળ

સખી=બેનપણી

સગ=સાથે

મનિ=બુદ્ધિ

નગે ખુશીથી

મઝા=આનંદ

ગન=છુટ્ટી

માયા હેત, પ્રીત

પગે=ઉપરે

શાન=ધીંગ

મીઠુ ભાખે=મીઠા વ-

ચન બોલે

છટા=ચાલાકી, ખુબી

ત્યાહી=ત્યા

ચોટે=વળગે

ગ્રાહી=છવાઈ, પથરાઈ

અહાની=આવી

મોજ=મજા

રદ=સુ દર

ભાગ્ય=નસીબ

જાગે=ઉઘડે

ભણતર=વિદ્યા

વણુ=વગર

પગુ સરખા=દોન જેવા

નર=પુરુષ

નાર=સ્ત્રી

અપાન-ધણાજ

નિગખ્યા=બોયા

ત્રીજી ચાપડીનો “ ડિક્ટેશન શિક્ષક ” ત્રણ આના.

બાળકોની માગણી.

સમજુતી-હે પરમેશ્વર ! તમે સર્વજાન પ્રાણી પદાર્થના માયાપ હો, માટે હું માગુ તે આપો, તમારા જાનનું કાંઈ માપ નથી, હે પરમેશ્વર ! હું પગે લાગીને આટલું માગુ છું (૧) પહેલા હું તમારો પ્યાર માગુ છું તમે અમારા પર મહેનગાની રાખો, તમારી મહેન બાનીથીજ અમે શરીરે સુખી રહીએ, માટે હે પરમેશ્વર હું પગે લાગીને આટલું માગુ છું, હે પરમેશ્વર (૨) હું, મારી મા નર્મને સુખી રહે એવું માગુ છું, મારા આપ શરીરે સુખી રહે એવું માગુ છું મારા સગા વહાલા અને લાઈ મેનો શરીરે સુખી રહે એવું માગુ છું, હે પરમેશ્વર (૩) હું માગુ છું કે અમારૂં પોપણુ ડરતે, વળી અનાજ, લુગડા અને આખરૂં પણુ આપતે અને ગંધા માણસના દુખ મટાડતે, હે પરમેશ્વર (૪) હું હેત લાનીને માગુ છું, કે હું આગકતે તમે સારી બુદ્ધિ આપો, અને નહારા ખિચાર તથા નમરી ગીતભાતને કાઢી નાખો હે પરમેશ્વર (૫) હું માયાપની સેવા અને હમરા સાચુ બાંધવાની દેવ માગુ છું વળી માગુ છું કે મારા મનમાનો અલ્લાહ કાઢી નાખો, હે પરમેશ્વર (૬) હું માયાળુ નવલાર, મીઠા વાણી અને બધાપર હેત ગહે એવું માગુ છું, કે જેથી દુનિયામા માઠ ગુજરાત થાય, હે પરમેશ્વર (૭) હું માગુ છું, કે મને ખરો રસ્તો (મોદતો માગ) બતાવો અને મારા મનમા દયા રખાવો, વળી પાનડાનું પુરેપુરું ભલું કરાવો, હે પરમેશ્વર (૮) હું માગુ છું, કે મને ભલુવાની દેવ પાડજે, અને મારા મનની આખો ખુલ્લી કરજે, મનલગ્ય કે ખરૂં ખોટું સમજવાની બુદ્ધિ આપજે, વળી સાચનો આકખો સુરજ ઉઘાડજે મનલગ્ય

કે હુ માયુ બોનુ ૭ એરી આયનો ફેલાવો કરજે, હે પરમેશ્વર૦
(૯) મ ઉપર પ્રમાણે જે જે માયુ તે તારી પાસ માગવાને હુ
લાયક છુ અને તમ આપ છો તેથી આપના જોડા, હવે મને
જે જે આપના લાયક હોય તે આપો, હે પરમેશ્વર૦ (૧૦)

નિશાળે જતી છોકરીની હકીકત.

સમજુતી—મારી વહાલી બેન બહુ નાની છે, પણ સમજણુમા
મોટી છે મતવળ ૫ સમજાવ વધારે ૭ (૧) મારી વહાલી
બેન કણ્ઠો કચ્છી નથી, અને આ મા નિસ્સ કચ્છીજ હોય છે મતવળ
કે હસમુખી છે (૨) મારી વહાલી બેન મજાજમા વહેલી અને
બધાથી પહેલી ૧૩ છે (૩) મારી વહાલી બેન દરરોજ દાતાણુ કરે છે,
ને ખુશીથી નહાય છે (૪) મારી વહાલી બેન ચોટયો ઓવાવે છે
ને રોજ કપાળ નુગ્રવે છે (૫) મારી વહાલી બેન ૧૦૦ મુઘી ગણે
છે અને હોસથી “બૂ પા” ગીએ છે (૬) મારી વહાલી બેન નિશાળે
જાય છે અને પ્રાત્ર દિવસ નિશાળે જવાનુ ચુકતી નથી (૭) મારી
વહાલી બેન પ્યેટ પન્ડ છે અને બહુ સમજુ ફેલાય છે (૮) મારી
વહાલી બેન પેન માગે છે ત્યારે બધાને વહાલી લાગે છે (૯) મારી
વહાલી બેન હાથમા ચોપડી લે છે, અને હરખાતી હરખાતી ચાલે છે
(૧૦) મારી વહાલી બેન લેશન કરે છે તેથી ખંડામા નક્કી સારી
ગણાય છે (૧૧) મારી વહાલી બેન વાન્ટાઓ વાચે છે તેથી બધાને
ખુશાની ઉપજે છે (૧૨) મારી વહાલી બેન તાળી લઈને (તાળ
સાથે) રસાળી ગઈ ગાય છે ૧૩) મારી વહાલી બેનની મીઠી

વાણી જેવી મે દુનિયામા ઢોધની મીડી વાણી સાલળી નથી (૧૪)
મારી વહાલી એન તમે વહાલા લાગો છો માટે તમને પસદ પડે તે
માગી લો.

છોકરીઓની મીજબાની

સમજુતી—સૌ બેનો સ પીને આવો આને આપજો મીજબાની કરીએ
બધાએ ધનમાથી કાઢક કાઢક ખાનાનુ લાવો, આને આપજો ઉગ્મણી કરીએ
(૧) કોઈ મેંદલા ચણા અને કોઈ પાણી લાવી આને કોઈ કોપર
ને ખાડ લાવી આને (૨) કોઈ ખજુર શોધી લાવી આને કોઈ
ચારોળી ખાતી ખાતી આની આને (૩) કોઈ કહે છે એ તો બોટેલી છે
આને કોઈ મીડી બદમો લાવી આને (૪) કોઈએ માધા પરના
આળ્યા, આને એ તો ધણાજ ખોરા છે એમ સૌએ કહ્યું આને
(૫) કોઈ મુકા રાયણો તો કોઈ દગળ લાવી, આને કોઈ આખો
મળો લાવી આને (૬) કોઈ બન્દના ચોસવા જેરી બરરી લાવી,
આને તે બેલ બાળકોએ ખુરી થઈ કહ્યું આને (૭) કોઈ ખુશીયી
પેડો લાવી, આને પણ તે કોઈથી કેમે કરી લાગ્યો નહિ આને
(૮) પણ તે પત્થરથી લાગ્યો આને કોઈ સાગે લાડવો લાવી આને
(૯) કોઈ કહે છે એ અમારા કામમા નહિ આવે આને ત્યારે
કહ્યું કે એ તમને નહિ મંડીએ, આને (૧૦) કોઈ સકકપારા લાવી,
આને તો કોઈ ગોળપાપડી અને ખારા મમરા લાવી આને
(૧૧) કોઈ પસદ પડે તેવા ગાડીઆ લાવી આને તે તો રમતા
રમતાજ ખાઈ ગયા આને (૧૨) કોઈ પાચે પકવાન લાવી આને

તે જોઈ નક્કી મોમા પાણી આવે મનલગ્ય કે ખાવાનું મન થાય.
 આજે (૧૩) કોઈ ઘીથી નીતરતું દળ અને મગદળ લાવી, આજે
 કાષ્ઠએ તીખું તમતમતુ અથાગુ આપ્યું આજે (૧૪) કોઈ ખોખો
 ભરી ખાગેક લાવી આજે કાઈ શેકલો પાપડ લાવી આજે (૧૫)
 કોઈ કાઈ ચોરીને સતાડતી લાવી આજે તે જેની આવી કે તરતજ
 પાછી મોકલી આજે (૧૬) અને તેને કહ્યું બેન એ તો ચોરી
 કહીરાય આજે. ડાઘા નગર ધનમાથી ડાઈપણુ લાવતું નહિ આજે
 (૧૭) એટલામા એક ગરીબ છોટરી રડતી આવી આજે અને કહ્યું
 કે મારી મા કાન આપતી નથી આજે (૧૮) એને હંતથી પાસે
 બેસાડી આજે અને બધાએ ઉગ્ગણી કરવા માડી આજે (૧૯)
 મધા હેનથી વહેચીને ખાય છે, આજે અને કહે છે કે ખાઈ પી
 રહ્યા પછી ગળ્યા ગાના માડીએ આજે (૨૦)

ગુજરાતની વનસ્પતિ શાલા. ભાગ ૧.

સમજુતી—ગુજરાત દેશ સારો છે, સારો છે, સારો છે
 પરમેશ્વરે એને દુનિયામા સારો બનાવ્યા છે (૧) જ્યાં જુઓ ત્યાં
 આનંદ આનંદજ છે, કારણ કે પરમેશ્વરે પૈસા અન અનાજની
 મહરબાની કરી છે (૨) ઘણી જાગ, બાજરો, ભાત, ઘઉં, ચણા, વટાણા
 અને વાલ થાય છે (૩) વળી જ્યાં ઘણી તુવેર, મગ, ચોળા, મઠ,
 અડદ, મકાઈ અને જવ ધણા થાય છે (૪) અને વળી દીવેલી, તલ,
 અળસી વગેરે ચીજો હજારો હજાર કળશી પાકે છે (૫) હુ ખરૂં
 કહું છું, કે એ ગણે ગણી શકાય એમ નથી, ગુજરાતમા તમામ

જાતનો કાચા મોના જવો કીમતી માલ પુષ્કળ થાય છે (૬) પરમેશ્વરે કાંઈ પણ ખામી ગણી નથી, પણ કિલટી હિંદુસ્તાન ઉપર ઘણી મહેરમાની કરી છે (૭) હે ભાઈ 'આપણીજ મોટી ભૂત છે, કે આપણે ગર્ગિયાદમાં આવી પહોં છીએ (૮) જો આવો ફળદ્રુપ મુલક ખીમ્મને મળ્યો હોય તો બિદગીમાં તે દેખ નહીં જાણે નહિ. (૯) લોકો પોતાની બુદ્ધિથી કંઈ પણ હુન્નર પરદેશમાંથી શીખી લાવતા નથી, અને પોતાની માકલ પોટી છૂદે છે મતલબ કે આપદાદાના ધંપામાં કંઈ સુધારો કરતા નથી (૧૦) આપમત, આળસ અને અદેખાઈ એ બધું છોડી દે, અને દેશની લાગણીને માટે અભિમાન ગણી બંને ફેરો, મતલબ કે પરદેશમાં મુમાફરી કરો (૧૧) અહીં કારથી (રત્નદેશાભિમાનના અહીં કારથી) દેશ પાછો ચઢિઆતો કરો, અને મતા બેસતા પોતાના દેશનું મુખ ધરો (૧૨) સપ ગણીને, સરસ્વતી દેવીને યાદ કરીને, હુન્નર કળામાં અભિમાનથી છઠ્ઠા થાઓ, મતલબ કે હુન્નર કળામાં મર્યા રહો (૧૩) કેડ બાંધીને જરાવારમાં આળસ દૂર કરીને તૈયાર થાઓ તો ૯ પિચારીને કહુ છું કે તમારી છત છેજ (૧૪)

ગુજરાતની વનસ્પતિની શોભા. ભાગ ૨.

સમજૂતી—ગુજરાત ખરેખરો આગળ છે, અને ઘણા કળ-ફૂલવાળો હોવાથી જાણીતો થયો છે (૧) જ્યાં ઝાડોના ઘણા જ્યાં માવમ પડે છે, જેને જોઈને મન આનંદ પામી ખુશ થાય છે (૨) વડ ચારે તરફ ફરતો ફેલાવો કરે છે, તેની નીચે લશ્કર ઉતરતું હતું

(૩) હાથ ત્ર ધણા આગાઓ ળે છે, કહેા કે ડુગીના સ્વાદમા કાઠ
 ખામી છે ' (૪) વીમડાનો તીજો સારો છે, સારો, પણ આમડીની
 પ્રીતિ નહીં છે ડાગલ કે વીમડા કડવો છે પણ તે અને તેની દયા
 ગુણુડારી છે, આમડી ખાટી છે અને તે ને તેની હવા રોગ
 ઉપજાવનારી છે (૫) કપાસનો છોડ ડેવો સારો છે ' એ પોતે નાનો
 છે પણ દુનિયાને ાડનારો છે મરણ કે ડના લુગડા બને છે ને તે
 આખી દુનિયા પહેરે છે (૬) આ ખચખસનુ ખેતર ડેવુ ખીલી
 રહ્યુ છે ' જેના રસનુ ત્રાગ કામતી અપીણુ મને છે (૭) અક્કવ
 વગના માણુમાં તે વગર ડારણે (શોખને માટે) ખાય, તેા નકકો
 મેરજ, એમા એનો ડાછપણુ વાક નથી (૮) આ ઉભી શેડીઓ
 ડેવી શોભે છે ' જો,જો, એની ચમડીઓ ડેવી નમે છે ' (૯) પેનુ
 કણસનુ કળ ડેવુ મોટુ છે ' તે હાથીના માથાની વચમાના દેકા
 જેવુ દેખાય છે ' (૧૦) જો,જો બધા જાડા રતનાજ ડે મતડખ
 કે ધણા તીમતી છે, ૯ ડેના વખાણુ ડર અને ડેના ન કર (૧૧)
 આગાપાવવ, ડદમ, પીપળ, ખીચી અને જાણે આકાશને ટકારી રહ્યુ
 હોય એનુ ઉચુ તાડનુ જાડ પણ છે (૧૨) વાસ, સાગ, સગવો,
 બાવળ, ખાખર, ખજુરીઓ, અને આવળના જાડ પણ છે (૧૩)
 જમખળી, કમખળી, બોડી, મીતાફળી, ડેળ, અને દાડમડીઓના જાડ
 છે (૧૪) ડોર્ડી, રાયણ, લીંણુ, જાણુ, નાગડી, અશર, અને રોતગના,
 સાથા ફળ તુ તે ૧૫ વળી પપનસ ધાવસા અને દાખો એવા
 સાખો નાદના મેના થાય છે (૧૬)

ત્રીજા ધોરણની સૃષ્ટિજ્ઞાનની પ્રશ્નોત્તરમાળા.

ગુજરાતની વનસ્પતિની શોધા. ભાગ ૩.

સમજૂતી—હે ખેત ! કૃષ્ણને આનંદ તો આપણા ગુજરાત દેરામાં જ છે કારણ કે તેમાં મોના જેવી શોભા અને સારી વાસ એ બંને છે (૧) કૃષ્ણ કેવા તરેલ તરેલના રંગના છે તે ગાડીને આમે વળગે એવા છે મનનમાં કે તે આપને તારા જેવા ગમે છે (૨) વળી તેની ખુશબો એવી સારી આવે કે કે તેથી આમે ગુજરાત દેશ બહાર બહાર ચાલે છે (૩) જીવ, જાત, જાતી, સાહેલી, પાગલતડ, ચપો અને ચપેલીના કૃન છે ૪ ગુણુદારી ગલમ, મોગરો, અરમગરો, ગુનડી, તગર, તુળાની અને ડમગના છાંડ પાલ છે ૫ ચાર તરફ જંગલો ફોળા મનમન થઈ રહ્યા છે, પ્રેમાનુ નામ પેતા વાગ્ગર પ્રી સાગ સાસ આવે ૭ () પાણીમાં કમગના ધન ચાને તરફ પ્રાણીની ગળ્યા ૭ આજે ગુનયાસના કૃષ્ણ પ્રવા શોભિતા લાગે ૭ ૭ આ ગુણનાના કન પ્રવા શોભી રહ્યા ૭ ' કેસુડાના તથા કમુગાના ધન પાવા વાગે છે (૮) હે ખેતી ! પેલા મુદર અગ્નિમુખી પ્રવા અગ્નિ પાહળ પ્રેમથી પ્રવા કહે ૭ (૯) પોયણીના કન ચદ્રમા સાથે પરખેના છે, તેથી જ્યારે તે ચન્દ્રમાને જીએ છે ત્યારે તે ખીન છે ૧૦ ડગ્લા અને તનખનીયાના કૃષ્ણ મગના ખીયા છે, અને ધતુગના ધન ખીખી જના મનેવા છે, (૧૧) જાણે વન પરમેશ્વરની ત્રીસા પોદાગુ હોયની ' અનેના શોભામાં પલુ પરમેશ્વરનું રહેણાણ છે (૧૨) ત્યાં જોડે છુ ત્યાં પરમેશ્વર પુરપુરે કેલાયો હોય, એમ લાગે છે નનવરામ કપિ કહ છે, કે મારૂં મારૂં નસીબ કે ૯ દુનિયાના સાર તરફ ગયા મનલમ કે દુનિયાનો સાર મેં કહી બતાવ્યો

નિશાળની હકીકત.

સમજુતી—મા, ૧૬ તને પગે લાગીને કહુ છુ કે તુ મને નિશાળે નુક, મા, ૧૭ માટેથી માગી લઉ છુ કે મારા બલુવાના કોડ તુ પુન પાડ (૧) મા માગ જેવડી માગે ઘણી સહીઅગે જો, જો, આપડીઓ લઈને બલુવાને જાય છે (૨) મા, જો, જો એ ઈવી અનદથી નિશાળે જાય છે' હે મા' ત્યા જો જાય તો દુઃખગત ગીત ગવાય છે (૩) મા, ત્યા શોભિતા રંગની (ગાકાની) એક પેટી ભરેલી છે, હે મા, તેને ત્યા ખેડી હાસથી જુએ ૭ (૪) મા, બીજી પેટી ખુન કો એવા રમકડાની છે, મા જને માણસા ખુશીથી આકારની પેટી કહે છે (૫) મા, વળી ત્યા શોભિતા ઝળગતા ચાંદ્રામા ધણી લખાટા પગેલેલા છે તે વડે છોકરીઓ ગજો છે (૬) મા, તરેલ તરેલના ઝગઝગતા રંગવાળા નવા નકશાઓ સાંગે મીને લીતે ટગાવ્યા છે તે જાણે આરસા હાંચની' (૭) મા, ત્યા એક ચીતરેલો ગોગો (પંચીનો ગોગો) ચારે તરફ ફરી શકે એવો છે, મા, સાચુ કહુ છુ કે ખરેખર તે ચકર ચકર ફરે છે (૮) મા ૧૬ એક દલાડા મારા ખેનપણી સાથ ત્યા બઠી હતી, મા, તજ દિવસથી ખુશીથી બલુવાની મરજ થઈ (૯) મા, નિશાળમા તો બલુવાની મગ્ન છે મા, ત્યા એક વાગે નમવાની રમ્મ મળે છે (૧૦) મા, ત્યા મહેતાજ બધાપર ધણી માયા નખે ૭, મા, મહેતાજ હમેસા ધીંગ નવબાવથી મીઠુ બોલે છે (૧૧) મા, ત્યા શીખવવાની કવી ખુબી છે' મા, ચાર તરફ ઘટા છવાઈ રહી છે તેથી ત્યા બલુવામા મન ચોટ છે (૧૨) મા, આરી નિશાળે બલુવા જવુ એ તો આનંદજ મા, ત્યા હમેસા

રમ્યા કરતાં ભણવું ગમે છે (૧૩) મા, જે નિશાળ બહારથીજ
લલચાવે એવી છે, હે મા, જે ત્યાં જઈને હોસથી ભણીએ તો
નમીજ ઉધડે (૧૪) મા, વિદ્યા વગર જો અને પુરુષ દોર સન્ધ્યા
રહે છે, મા, મેં ભણતરમાં ઘણાજ સુખો જોયા છે (૧૫)

સમાપ્ત.

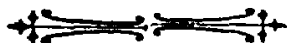
ભાષા શુદ્ધિ અપૂર્વ પુસ્તક

બાળપોથીથી પાચમી ચોપડી સુધીના “ ડિક્ટેશન શિક્ષક ”
બીજા ધોરણની સૃષ્ટિજ્ઞાનની પ્રશ્નોત્તરમાળા ત્રણ આના.
કર્તા-છગનલાલ મોતીરામ શાહ. સાહિત્ય—સુરત.

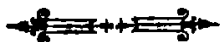
પ્રસિદ્ધ કર્તા-છગનલાલ મોતીરામ શાહ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું કેકાણું શાહપોર-સુરત.

મુગ્ધ બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “ અનાવિલ ” પ્રીન્ટીંગ

પ્રેસમાં રધુભાઈ લલુભાઈ દેશાઈએ ગ્રામ્ય

બાજી ૩ ૭

નકલ ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૪.

ડિક્ટેશન શિક્ષક બા ૧ થી ૫.

આળખોથીના બે આના.

ભા. ૧ પહેલી ચોપડીના. અઢી આના.

ભા. ૨ બીજી ચોપડીના. ત્રણ આના.

ભા. ૩ ત્રીજી ચોપડીના. ચાર આના.

ભા. ૪ ચોથી ચોપડીના. ચાર આના.

ભા. ૫ પાંચમી ચોપડીના. ચાર આના.

“ડિક્ટેશન શિક્ષક”માં શું શું છે ?

૧] પાઠ્યપુસ્તક અધર શબ્દો.

૨] જોડણીના એકજ સરખા નિયમવાળા શબ્દો.

૩] કઠિન મળતા શબ્દોની તારવણી.

૪] જોડાક્ષર. ૫] મળતા જોડાક્ષર.

૬] પરીક્ષાના ડિક્ટેશનમાં આવનાર શબ્દો.

ગુજરાતની સામાન્ય લૂગોળની પ્રશ્નોત્તર માળા ૩ આના.

દ્વારધારણવાર ધુણ “મુખ્યલિખ શિક્ષક” તૈયાર છે.

“આળખરખાવણી”ની નોટ ભા. ૨. બે આના.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ. એન્ડ કો. કૃત. અર્થની નોટો.

પહેલીના	અર્થ ૦-૨ ૬	છટીના	અર્થ ૦-૬ ૦
બીજીના	,, ૦-૪-૦	સાતમીના	,, ૦ ૧૦ ૦
ત્રીજીના	,, ૦-૫-૦	કન્યા ૧ લીના	,, ૦-૪-૦
ચોથીના	,, ૦-૭-૬	કન્યા ૨ જીના	,, ૦-૫-૦
પાંચમીના	,, ૦-૮-૦	કન્યા ૩ જીના	,, ૦ ૭-૦

છગનલાલ મોતીરામ શાહ શાહપોર-મુરત

